

[Pia Kjærsgaard]

bliver nødvendige. Det vil allerede ske, når landbrugets problemer skal løses. Lad os se, hvor langt man vil gå fra regeringens side for at undgå, at Fremskridtspartiet stemmer for en god løsning af landbrugets problemer. Den vil blive særdeles svær at undgå. Og så skal jeg med det samme sige, at Fremskridtspartiet er varm tilhænger af de grønne obligationer. Vi mener faktisk, at Socialdemokratiet burde gå seriøst ind i den debat.

Med hensyn til samarbejde i øvrigt når RKV-regeringen ud i den sump, man selv er trådt ud i, og dér vil man komme til at sidde fast. Konsekvent har alle tre partier undladt at forhandle med Fremskridtspartiet og har rettet blikket mod socialisterne. Fremskridtspartiet har modtaget sit frihedsbrev, men vi vil forstå at udnytte det til det yderste i en skærpet udgave, der skal få mange til at få øjnene op for, hvad vort land, vores forgældede land, er ude for.

Danmark har et efterslæb fra den fordums socialdemokratiske regering og det nu visnede firkløver, og der er intet, der tyder på, at denne lille, pjattede regering vil kunne løse nogle af de uhyggelige økonomiske problemer, landet har.

Der er udsigt til, at vi får et underskud på betalingsbalancen på 24 mia. kr. Disse nyeste tal fra Jyske Banks økonomer har vi ingen grund til at betvivle, i hvert fald lige så lidt som, hvad der ellers kommer fra diverse økonomer. Der er tale om en voksende rentebyrde på vor udlandsgæld, og samtidig sker der et tab af hjemmemarkedsandele. Det visnede firkløver forsøgte sig med forskellige afgiftspakker, der ingen væsentlig effekt har haft. Bevares, forbruget er faldet en smule ved disse statskonfiskationer og tvungne opsparinger, men til gengæld er hjemmemarkedet blevet oversvømmet af udenlandske produkter, der har vundet indpas her i landet.

Fremskridtspartiet vil arbejde på at ændre disse forhold.

De små virksomheder er samtidig ramt af en helt urimelig arbejdsmarkedsafgift, som de fire hidtil borgerlige partier har pålagt dem. Fremskridtspartiet vil arbejde kraftigt på at få disse forhold ændret.

I bestræbelserne for at pålægge dansk erhvervsliv så store økonomiske byrder som muligt har den nye, lille RKV-regering i sin redegørelse lagt op til en fastholdelse af milliardud-

gifter til det, man kalder miljøforbedringer, over 5 mia. kr. hvert år de næste seks år, byrder, som ikke mindst landbruget må bære. Der bliver flere byrder til erhvervslivet under denne RKV-regering – vent bare!

Redegørelsen havde nogle småpip om personalestop i den offentlige sektor, men intet om det virkelig nødvendige, der hedder nedskæringer. Under forskellige regeringskonstellationer er antallet af offentligt ansatte vokset og vokset. Redegørelsen bekræfter, at denne holdning ikke er ændret ved denne misforståede RKV-regerings tiltræden. Det betyder, at skatternes stigning ikke er på vej til at blive standset, og det er Fremskridtspartiet naturligvis meget imod, og det vil vi arbejde videre på at få ændret.

En lempelse af skatterne står øverst på Fremskridtspartiets program, og dér bliver den. Er vælgerne så enige med os i den betragtning? Ja, helt afgjort. Valget den 10. maj 1988 blev et ja fra vælgerne til en ændret politisk førelse i Danmark, selv om de nuværende regeringspartier forsøger at ændre ved fakta. Jeg bemærkede således, at statsministeren i sin åbningstale endnu en gang undgik at nævne Fremskridtspartiets store valgfremgang, da statsministeren indledte sin tale. Statsministeren ridsede op, hvor mange mandater venstrefløjen: S, SF og Fælles Kurs, havde mistet, nemlig 6 styk. Dernæst sagde statsministeren, at de ikkesocialistiske partier havde en tilsvarende fremgang. Statsministeren har altså endnu ikke fattet, at det var Fremskridtspartiet, der skaffede 7 ikke-socialistiske mandater mere, mens Venstre leverede de 3 mandater, man havde tabt ved sidste valg.

Statsministerens nyeste partitilbagegang blev behændigt tiet ihjel. Men jeg synes faktisk, at vi skal have rene linjer om det her.

Vælgerne har klart sagt nej til en fortsættelse af den småsocialdemokratiske linje, det nu visnede firkløver har ført. Alligevel har man dannet en regering, der vil fortsætte samme linje. Man har endda trukket endnu mere mod socialisterne. Det har vælgerne ikke bedt om.

Når de senere måneders anstrengelser er gjort op i dag, vil det stå helt klart, at det, befolkningen gik til valg på, var en narresut, et iscenesat skuespil, der viste sig overflødig, ikke mindst på grund af De Radikales vægelsind.